

Stormgade 3 er fredet i Klasse B efter Bygningsfredningsloven. Hvis Ejeren var en Privatmand, skulde han med 6 Maaneders Varsel give Bygningssynet Meddelelse om den paatænkte Nedrivning. Hvis Synet finder, at Bygningen afgjort bør bevares, hvis Ministeriet vil søge Bevilling til Erhvervelsen, og hvis Rigsdagen vil bevilge Pengene, erhverver det offentlige Bygningen. I modsat Fald kan Ejeren nedrive Bygningen. Staten maa her have samme Ret som enhver anden Ejer, saaledes at den kan bestemme, at den ikke vil bevare Bygningen.

Særlig Lovhjemmel maa derfor anses for overflødig; men i øvrigt er Stormgade 3 omfattet af Bestemmelsen i § 2 om, hvilke Grunde der kan disponeres over.

Flertallet maa mene, at der herved skabes en forsvarlig Løsning af Museums-spørgsmaalet, Folkemuseet undtaget (for hvis Vedkommende der forventes en hurtig Løsning ved særlig Lov), og henholder sig i den Henseende, som før nævnt, til Museumsraadets Erklæring. Flertallet maa anse den foreslaaede Løsning for fuldt ud stemmende med denne Sags Betydning for Nationen og fremhæver det tiltalende i, at Museet forbliver i og i Forbindelse med Prinsens Palæ, hvori det har haft sit Hjem siden 1849.

Flertallet maa i Anledning af Mindretallets Bemærkninger udtale, at naar det den 20. December modsatte sig Nedsættelsen af et Underudvalg til fortrinsvis at undersøge det fra Krigsministeriet fremkomne Overslag over Omkostningerne ved Flytningen af Militæret fra Kastellet og Livgardens Kaserne, var det, fordi det ansaa den foreslaaede Fremgangsmaade for ikke at være i Overensstemmelse med den sædvanlige parlamentariske Praksis, men at denne i det foreliggende Tilfælde maatte være at stille supplerende Spørgsmaal, eventuelt Ministerkonference, hvortil Flertallet erklærede sig villigt til at medvirke.

Først den 8. Februar stillede Mindretallet de omhandlede Spørgsmaal tillige med andre Spørgsmaal, men Flertallet maatte mene, at disse Spørgsmaal nu kom

for sent, idet det havde samlet sig om de af Ministeren stillede Ændringsforslag og derfor ønskede at afgive Betænkning.

Flertallet maa fastholde, at der i Udvalget har været rig Lejlighed til at drøfte Museumsplaner, derunder naturligvis ogsaa Regeringens Forslag, men kan ikke godkende, at Mindretallet, som af dette anført, har vist Villie til at forhandle om enhver anden Plan, som efter dets Mening kunde anses for forsvarlig, og henviser der navnlig til det af Mindretallet selv anførte og ofte hævdede Standpunkt, at der stod 74 Folketingsmedlemmer bag Kastelsplanen, jfr. ogsaa den Beretning, Mindretallet omtaler S. 4, Sp. 1, som afgivet ved Afslutningen af Udvalgets Arbejde i Fjor, og som det den Gang offentliggjorde.

I Anledning af Mindretallets sidste Tilføjelse (Svar til Flertallets Bemærkninger in fine) skal Flertallet anføre, at det anser yderligere polemiske Bemærkninger for hjemmehørende ved Sagens 2den Behandling i Folketinget i Stedet for i Betænkningen, der ellers vil blive uendelig.

Et *Mindretal* (Chr. Hansen, Hækkerup, J. Chr. Jensen, Vilhelm Rasmussen, Sneum, Wiinblad og Zahle) udtaler:

Kastelsplanen.

Det af Regeringen i Marts 1927 fremsatte Forslag til Lov om Nationalmuseets Bygningsforhold gik ud paa, at Danske Samlings to ældste Afdelinger, Antiksamlingen og Mønt- og Medaillesamlingen, forbliver i Prinsens Palæ, medens Folkemuseet og Etnografisk Samling anbringes dels i den gamle Hestgardekaserne, dels i Materialgaarden.

Forslaget modtoges i Folketinget med stor Uvillie og overgaves til et Udvalg, som ikke havde afsluttet sit Arbejde, da Rigsdagen hjemsendtes i Juli; men Forhandlingerne havde vist, at dette Regeringsforslag ikke kunde vinde noget Flertal for sig. Et Mindretal (Hartvig Frisch, Chr. Hansen, J. Chr. Jensen, L. Rasmussen, Vilhelm Rasmussen og Wiinblad) afgav da en Beretning, hvori meddeltes, at 74 Med-